

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ جولای ۲۰۲۱

هیأت رونده قطر چرا کوچک شد؟؟

شنبه- ۲۶ سرطان ۱۴۰۰- کابل: دیروز جمعه یعنی رخصتی همگانی ادارات بود، با استفاده از این فرصت تلاش نمودم تا به همکار سابق ما که اینک در جمع "از ما بهتران" قدم می زند، تماسی برقرار نموده، نظراتش را در مورد برخی از مسایل جويا شوم. هرچند حضوری ممکن نشد، مگر خوشبختانه از طریق تیلیفون روی یکی دو مطلب با هم صحبت نمودیم، که در ذیل نخست نظرات ایشان را می خوانید:

۱- این که قرار بود هیأت رونده به قطر مرکب از تمام رهبران "نامدار جهادی" باشد، فیصله ای بود که با مداخله سفارت امریکا و "دلجوئی" های مادی "خلیلزاد" از آنها صورت گرفته بود. هیأت می بایست مرکب از اشخاص آتی می بود:

"حامدکرزی، گلبدین، صلاح الدین ربانی، دوستم، محقق، خلیلی، عبدالله،" و "سید سعادت منصور نادر" هم به حیث وزیر دولت در امور صلح، هم به نمایندگی از خاندانش و نهایت "کریم آقاخان" و هم به مثابه چشم و گوش "غنی احمدزی" به علاوه دو خانم.

تقریباً موافقت تمام افراد نامبرده برای حرکت به طرف قطر گرفته شده و حتا تکت های پرواز آنها نیز تهیه شده بود. مشکل زمانی به وجود آمد که "غنی احمدزی" به دستور سفارت امریکا، "عبدالله عبدالمود" را به حیث رئیس هیأت معرفی نمود. به محض اطلاع رسانی این دستور، نخست "گلبدین و ربانی" با امتناع از پذیرش ریاست "عبدالمود" اعلام داشتند که آنها به چنین مسافرتی نخواهند رفت، در دوام مخالفت آن دو، "کرزی" که تا قبل از آن علاقه مند شرکت در هیأت بود، در میدان هوایی تصمیم گرفت که به مسافرت نرود و در عوض رفتنش را تا میدان هوایی بدرقه مسافران معرفی نمود، همچنین "دوستم" وضع صحنی را بهانه قرار داده پسرش را به جای خودش فرستاد.

۲- این که چرا علیه ریاست "عبدالمود" چنین احتجاجی صورت گرفت، به علت شناختی بود که آنها از ضعف شخصیتی "عبدالمود" داشتند و می دانستند که "عبدالمود" وقتی به مقامی و منصبی مقرر گردد، از آن منصب و مقام صرف جهت تثبیت منافع شخصی و گروپیک خودش سود خواهد جست و فکری به حال دوستان و متحدان دور و نزدیکش نخواهد نمود. به علاوه برای "گلبدین و ربانی" و ادعا هائی که در مورد رهبری باند های شان دارند، زیر دست "عبدالمود" کار کردن، چیزی به مثابه خودکشی سیاسی بود.

۳- هرچند "عبدالمود" به دستور سفارت امریکا به حیث رئیس هیأت گمارده شد و در آغاز "غنی احمدزی" چندان با آن راضی به نظر نمی رسید، مگر وقتی امتناع چند تن از نامداران را از شرکت در هیأت شنید، از آن استقبال نمود. زیرا برمینای مشوره هائی که تازه دریافت داشته است، می داند که آمادگی جدید طالب جهت صحبت با نمایندگان دولت و طرح آتش بس سه ماهه در ازای رهائی ۷۰۰۰ زندانی اش از زندان های افغانستان، یک حرکت تکتیکی طالب است که از یک جانب خود را هوادار آتش بس نشان دهد و از جانب دیگر با رهائی ۷۰۰۰ زندانی و انتقال آنها به میدانهای جنگ کمبودی را که در اثر تلفات دوماه اخیر متحمل شده و توانش را برای حفظ مناطق متصرفه کاهش داده است، رفع و تکمیل نماید.

هموطنان گرامی!

همان طوری که در گزارشات روز های گذشته نیز تذکار دادم، طرح آتش بس، هرچند خوش به گوش انسان می رسد، مگر وقتی این طرح به منظور رفع مشکلات اکمالاتی و تجدید قواء صورت گیرد، مستقیماً به ضد خود تبدیل شده نتیجه ای جز تشدید جنگ و کشتار در روز های آینده به بار نخواهد آورد و می باید صریحاً نوشت: تن دادن به چنین آتش بسی، تشدید جنگ در آینده و خیانت به خون و آرمان آنها نیست که قربانی تجاوزات طالب می گردند.

هموطنان گرامی!

این که هیأت فعلی چه خواهد خواست، با در نظرداشتن این که در رأس آن انسان معامله گری است که در همه حالت فقط منفعت خودش را جست و جو می نماید و بقیه اعضای هیأت نیز دست کمی از وی ندارند، هیچ نتیجه ای به جز پذیرش علنی و یا مخفی طالب در ازای دریافت چند میلیون دالر نخواهد داشت.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!